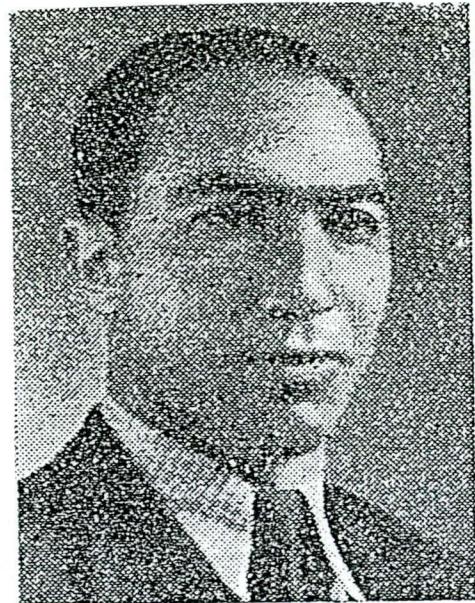

קומת ג'חום

בן אליהו ופסיה. נולד ב-1910 ברכז'יצה שבروسיה הלבנה. אחרי מלחמת העולם הראשונה עברה המשפחה לשטח הפולני, למד ב„חדר“ ובבית-ספר עממי. וב-1928 עלה ארץ-העם הוריון ועסק בחקלאות ליד אביו. אח'ריך למד נגרות ועבד בה והתיישב בירושלים. בחורף תש"ח, כשגויסו ל„הגנה“ בני 18–25 שנה, והוא אב ל-2 בניים בגיל 13–15, ופצעו „ציבילי“ (מפגיעה בשירה בדרך אל השפלה), התיאב במטה אוצר 10 (בצפון ירושלים) ודרישה בפיו: „חנו לי להילחם נ“ מילא את כל המotel עליו במרץ, בטיסירות ובהצלחה, ונחמה למקד הקטע במוֹצְרָה, בתיה ההונגריים (מאה שערים). לא ניצל יתרונות של מפקד ולכל משימה מסוכנת הלך ראשון. גילה מסירות נפש בהגחת עורה לנפגעי צלייפות ובהתגבותו בלילות להטיל רימוני יד לעמדות העربים. במעשהיו ובהתגבותו קנה את לב אנשי היישוב היישן תושבי האזור ואגדות התחלו על גבורתו. התושבים נשמעו להוראותיו והוא הציל לארגנט לשירותם לפי הגילים והיכולות: הצעירים לעמדות ולפעולות קרביות, הנערים לשירותי קשר, והקשישים לפלוגות-עבודה בביצורים. החבלות המוצלחות והפשיטות לשכונות מוצרחה שאירגן וביצע בחחבות ובأומץ הפחידו את העربים והניסו ממש. לפני יציאת הבריטים הכין את אנשיו לפעולות גדולות יותר וביום צאתם כבש את משטרת מאה שערים והתבצר בה.

ביום 19.5.1948 נערכה הפגזה קשה מאד על ירושלים היהודית
וביחוד על הקטע ההוא. וכשיצא נחום מחדר המפקדה לסיוור טగע رسיס
פנו ברימון התלוי בחגורתו והוא נטרסק מהתחפוצות הרימון. היה
קבור בשייד-באדר א'. ב-10.9.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.